

зарубіжних ринках залежить не тільки результативність їх подальшого розвитку, а й укріплення позицій України на світовому фінансовому ринку.

Підвищення ефективності управління доходами ПАТ КБ «ПриватБанк» має відбуватися із урахуванням стратегічної мети та тактичних дій її адаптації. Стратегічний аспект накопичення доходів банку має включати комплексне управління активами і пасивами, які синтезують надходження доходів на базі ресурсного забезпечення. До складу заходів максимізації доходів варто включити ключові напрямки: розширення клієнтської бази на основі оновлення умов надання депозитів та кредитів; відкриття нових структурних підрозділів більш вузького профілю з розширеним аспектом призначеної послуги; за впровадження нових видів банківських продуктів, які мають інноваційний аспект, а саме адаптація консультативної послуги у сфері можливих варіантів погашення проблемних кредитів.

Фінансовим менеджерам ПАТ КБ «ПриватБанк» доцільно застосовувати метод встановлення економічного ефекту та кількісної оцінки економічного ризику, які забезпечать більш реалістичне формування інформації. Оцінка економічного ефекту від заходів максимізації доходів ПАТ КБ «ПриватБанк» надала можливість встановити, що за показником доходи банку економічний ефект досягне у 2015 році 1368,56 млн. грн., а за статтею процентні доходи становитиме 1459,25 млн. грн. При цьому оцінка заходів на предмет економічного ризику довела наявний мінімальний рівень за даними показниками відповідно 1,32% та 1,69%.

Література:

1. Діденко Л. В. Методичні підходи до аналізу доходів та витрат банку / Л. В. Діденко, М. О. Юзвіна // Збірник наук. пр. Національного університету державної податкової служби України. – 2012. – № 2. – С. 99-107.
2. Ковалев В. В. Анализ капитала: методы и решения / В. В. Ковалев. – Кривой Рог: Минерал, 2007. – 168 с.
3. Криклій О. А. Управління прибутком банку: [монографія] / О. А. Криклій, Н. Г. Маслак. – Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2008. – 136 с.
4. Лисянська О. О. Деякі аспекти управління доходами та витратами банку / О.О. Лисянська // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України. – 2011. – № 22. – С. 99-104.
5. Публічне акціонерне товариство Комерційний банк «ПРИВАТБАНК» [Електронний ресурс] / Офіційний сайт. – Режим доступу: <http://privatbank.ua>

Щеглюк М. С.

*аспірант кафедри менеджменту банківської діяльності
Київського національного економічного університету
імені Вадима Гетьмана
м. Київ, Україна*

ВПЛИВ ФАКТОРУ ДОВІРИ НАСЕЛЕННЯ НА РОЗВИТОК БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Загострення соціально-економічної ситуації в країні після періоду політичної нестабільності в Україні наприкінці 2013 р. суттєво похитнули довіру населення, як до НБУ, так і до банківської системи України в цілому. Таким чином, необхідно виділити ряд чинників і факторів, які вплинули на недовіру населення до банківської системи.

Першою причиною стала кількість неплатоспроможних банків. Станом на 01.01.2013 р. в Україні банківську ліцензію мали 176 банків (в т.ч. 1 – санаційний), а

станом на 01.09.2015 р. вже тільки 126¹ банківських установ (див. рис. 1.). Така зміна кількості комерційних банків, зменшення на 17,61%, на ринку свідчить про конкретні дії з боку регулятора щодо «очищення» банківського сектору від ненадійних банків та виведення з ринку фінансових установ з сумнівною репутацією.

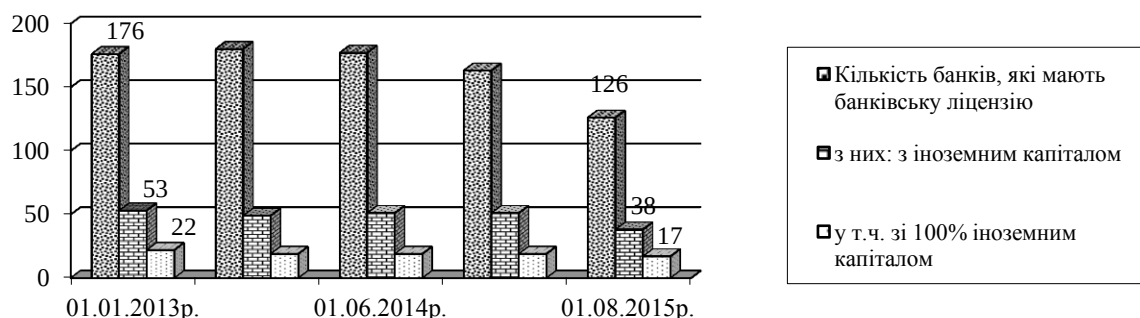

Рис. 1. Динаміка зміни кількості банків України 01.01.2013-01.08.2015 рр.

Джерело: деталізовано автором на основі [3]

Другою з причин недовіри до банківської системи України стала стрімка девальвація гривні, якщо станом на 01.01.2013 р. курс національної валюти до долара США був на рівні 7,99 за 1 доллар, то за два роки, станом 01.09.2015 р. 1 доллар коштував 21,80 грн., що майже на 300% більше ніж у 2013 р. (див. рис. 2) Таким чином, стрімка девальвація гривні заклала підґрунтя для масового відтоку грошових коштів з банківської системи України.

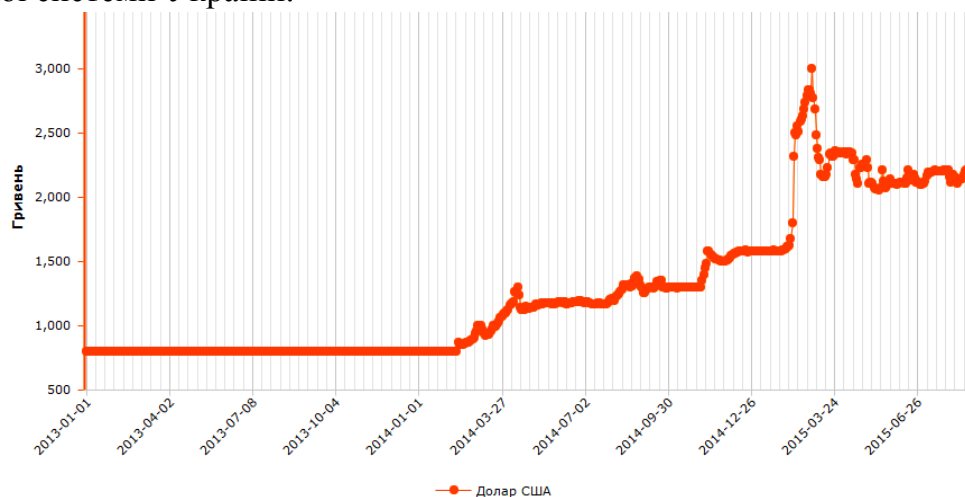

Рис. 2. Динаміка зміни офіційного курсу гривні до долара США 01.01.2013-01.09.2015 р.

Деталізовано автором на основі [3]

Третім фактором, на нашу думку, можна виділити незалежність НБУ. Населення має бути чітко інформованим про діяльність НБУ та здійснення ним грошово-кредитної політики. В даному випадку, слід звернути увагу на питання економічної незалежності НБУ в питаннях кредитування уряду, а також провести аналіз збільшення кількості облігацій внутрішньої державної позики (ОВДП) у розпорядженні НБУ (рис. 3).

Як видно з рис. 3 за останні роки частка ОВДП у власності НБУ суттєво зросла і станом на 01.09.2015 р. складає 71% від загальної їх кількості в обігу. Така тенденція може свідчити про фінансування дефіциту державного бюджету через національного регулятора, а також для того, щоб погасити раніше взяті боргові зобов'язання країни. Слід звернути увагу, що ОВДП є не інфляційним методом залучення коштів, і актив-

¹ Кількість банків без урахування неплатоспроможних, а також 1 банк має ліцензію санаційного банку.

но застосовується в нашій країні. Динаміка кількості ОВДП у власності комерційних банків також має тенденцію до щорічного збільшення, адже це один з небагатьох шляхів до отримання рефінансування.

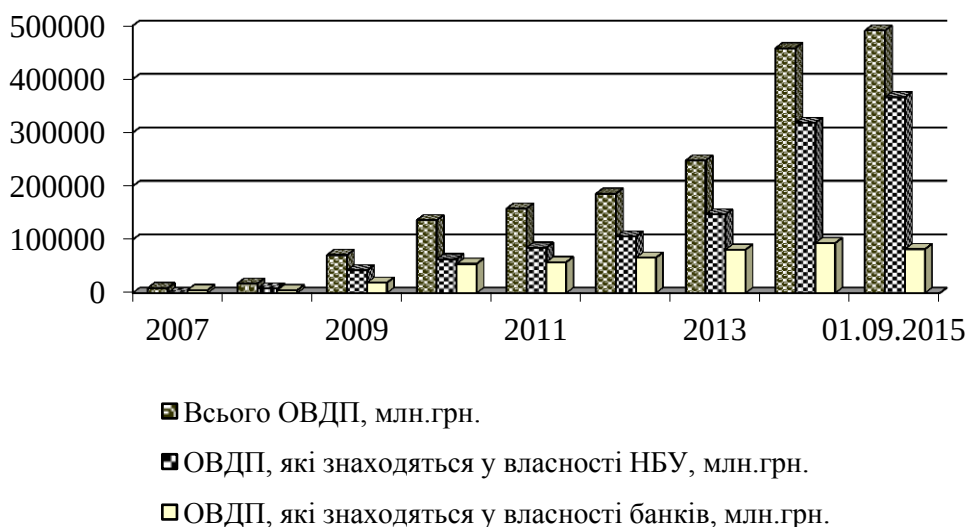

Рис. 3. Динаміка обсягів ОВДП у власності НБУ 01.01.2007 – 01.09.2015 рр.

Джерело: деталізовано автором на основі [3]

Фінансова криза 2014 року вплинула на рішення НБУ щодо здійснення реформ у банківському секторі країни шляхом ухвалення та оприлюднення Комплексної програми розвитку фінансового сектору України до 2020 року. Головною метою Комплексної програми розвитку фінансового сектору України до 2020 року [2] (далі – Програма) є створення фінансової системи, що здатна забезпечувати сталий економічний розвиток за рахунок ефективного перерозподілу фінансових ресурсів в економіці на основі розбудови повноцінного ринкового конкурентного середовища згідно із стандартами Європейського Союзу [2].

Досягнення мети Програми можливо забезпечити шляхом реалізації низки взаємопов'язаних заходів, спрямованих на комплексне реформування фінансового сектору. У основу Програми покладено базові принципи, див. рис. 4.

Таким чином, наступними кроками на шляху до повної незалежності центрального банку мають стати:

- забезпечення свободи вибору шляхів та механізмів НБУ для досягнення цілей грошово-кредитної політики;
- обмеження можливості інших державних структур вирішувати питання, які відносяться до компетенції НБУ;
- варто переглянути та посилити на законодавчому рівні вимоги кваліфікації, досвіду та ділової репутації вищого керівного складу НБУ.

Рис. 4. Базові принципи Комплексної програми розвитку фінансового сектору України до 2020 року

Деталізовано автором на основі [2]

Література:

1. Закон України «Про Національний банк України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/679-14>
2. Комплексна програма розвитку фінансового сектору України до 2020 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reforms.in.ua/index.php?pageid=financial-sector-reform#steps>
3. Офіційний сайт Національного банку України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua>